

8. SALT AL BUIT

Tinc els ulls coberts de farses,
mil ferides a la pell
I els peus cansats per les paraules
que ja fa temps que no ens diem.

Disfressades de mentides
hem viscut aquests 4 anys.
Però ara sento que la vida
Em prepara per fer un salt al buit...
I faig un salt al buit...

Com pot ser que no percebis
Que els meus ulls estan canviant?
Que per fi sóc papallona
I tinc ales per volar.

Al carrer ja és primavera,
Però dins nostre sempre hivern.
I dins meu hi ha una foguera
Que em diu: que faci un salt al buit.
I faig un salt al buit...

Si sabessis com t'he arribat a estimar,
Si entenguessis com em dol el teu menyspreu.
Sentir que som dues estranyes, descosint els llençols
Que tantes nits van veure l'alba, arrencant-nos la pell
Com si poguéssim ser culpables
D'un amor que s'escapa entre els dits.
I ens fereix per dins.

Jo ja t'ho he donat tot... (x8)

I tu...?
Tu tens una espasa feta de pedra i de gel
que m'atravessa quan et miro i ja no hi ets.
Per què em castigues per ser lliure?
Ignorant que t'he donat de cap a peus tots els meus dies.
I m'amagues al món buscant de nou la companyia

Per cobrir el costat dret del llit.

Jo ja t'ho he donat tot... (x8)